

VINNARIN AV GEYATANUM: SUMMI FÓLK BLANDA SEG OV NÓGV UPPÍ

– Eg vildi vísa ta kensluna, eg mangan sjálvur havi, tá eg skal keypa klæðir. Hvussu ein lítil viðmerking ella hending kann viðføra destruktivar tankar um seg sjálvan, sigur Andrias Høgenni, vinnari av Geyta virðislønini 2015

Barbara Holm

»Andrias Høgenni, er hetta tú?" spurdi fremmenda kvinnurøddin í telefonini fríggjakvøldið. Tað var um 22 mundið, og Andrias hevði júst ein steðg á arbeiðsplássinum á Schulstad bakarinum. Tað tók eina løtu, áðrenn tað gekk upp fyri Andriasi, hvat gekk fyri seg. »Mamma« stóð á telefonini, tá hon ringdi, men tað var ikki mamma, sum tosaði. Hví? Tí mamm-an stóð á pallinum í Norðurlandahúsinum, og tók ímóti virðislønini fyri sonin.

»Ja, hetta eri eg«, svaraði Andrias, og fekk boð frá fremmandu røddini um, at tað var hansara filmur, sum hevði vunnið virðislønina fyri stuttfilmin Stina Karina.

– Eg trúði tí næstan ikki.

Andrias Høgenni

Eg hevði als ikki væntað, at eg fór at vinna Geytan, sigur Andrias, nú vit hitta hann umvegis telefon úr Keypmannahavn.

Vinnarin av Geyta virðislønini hevur nú havt eitt lítið samdøgur at sodna stóru hendingina, og tað fyrsta, sum hann spyr um er: Hvussu riggaði Geyta tiltakið?

Tað er eingin ivi um, at hesin 27 ára gamli filmsframleiðarin hevur ein serligan tokka til Føroya, og tað er ikki við nøgdsemi, at hann var burturstaddur fríggjakvøldið, tá ið Geyta tiltakið var á skránni.

– Fyri meg hevur tað stóran týðning at gera føroyskar filmar á føroyskum. At vit menna hesa listagrein, og skapa okkum síðvenju

fyri føroyskan film, hevur ótrúliga stóran týðning fyri okkum sum tjóð, heldur Andrias.

Men at seta orð á hvussu føroyskum filmur hevur tað í dag, vil Geytavinnarin treyðugt. Orsøkin er púra einføld – okkara filmsvinna er í so stórari menning, at torført er at fáa orðini at fylgja við.

– Føroyskur filmur hevur tikið meg á bóli ferð eftir ferð. Tað er eingin ivi um, at vit hava nakað spennandi í væntu á hesum palli, sigur Andrias.

Til dags dato hava føroyskir filmsframleiðarar framleitt stuttfilmur, meðan teir sokallaðu spælfilmarnir enn ikki eru latnir úr hondum. Men tann tíðin kemur eisini.

– Vit hava so nógvar fan-